

Ігнатенко Анна Ігорівна
студентка 3 курсу,
спеціальність „Облік і аудит»,
Українська академія банківської справи НБУ
Науковий керівник: Лопаткіна І.В.

РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

На даний момент відсутня єдина система управління світовою економікою. Все частіше у засобах масової інформації згадується слово «глобалізація»; все частіше економісти і науковці з різних країн світу задаються питанням, до яких наслідків призведуть глобалізаційні процеси.

Можна виділити два полюси розвитку національних економік:

1) відкритість, входження економік країн у спільний міжнародний простір, розширення економічних взаємозв'язків між країнами, що, безумовно, дає багато можливостей для росту і розвитку країн світу;

2) збереження самобутності, незалежності та повної самостійності національних економік у світовому економічному просторі[1].

Відкритість економіки є досить ефективним фактором її розвитку. Глобальні економічні і політичні перетворення останніх років (якщо не брати до уваги кризи) позитивно вплинули на економіку розвинених держав світу. Вільний доступ до ресурсів, дешевша ціна на них, розширення ринків збуту продукції і послуг – все це стало факторами бурного економічного росту останніх (до кризових) років. Можливість створення єдиного економічного простору всієї планети дасть можливість створити ефективне управління, регулювання світової економіки.

З іншого боку, відкритість призводить до збільшення розриву між рівнем доходів і добробуту окремих соціальних груп всередині країни. Відкритість робить країни більш залежними від зовнішніх умов. Варто згадати і збереження національних, культурних особливостей кожної країни, історію її становлення і т. д.[1].

Глобалізація частково проявляється у регіоналізації. Створення нових форм економічної співпраці у різних регіонах світу посилює економічні взаємозв'язки між країнами, стимулює міжнародну торгівлю. Регіоналізація, як і глобалізація, має свої позитивні і негативні сторони [2].

В процесі глобалізації виграють переважно розвинені і багаті країни, і в той же час посилюється розрив між ними і менш розвиненими країнами. Держави з перехідною економікою змушені були долати складну економічну ситуацію, зумовлену інфляційними, кризовими явищами, внаслідок яких знизився рівень добробуту основної частини населення.

Важливо відмітити в рамках теми роль міжнародних організацій, переглянути їх функції і завдання. Їх діяльність далеко не завжди дає запланований результат, фінансова допомога іншим країнам часто неефективно використовується, також присутнє маніпулювання розвитком окремих країн через сучасні фінансові інструменти [3].

Глобалізація є об'єктивним процесом. Вона існує і з кожним роком її

прояви стають все більш масштабними. Саме тому постає питання, як можна урегулювати вплив глобалізації на національні економіки. Держава повинна мати чітку стратегію, як захистити свій потенціал, ресурси від впливу світових лідерів, і в той же час, як використати переваги глобалізації, не втратити зв'язки і взаємовигідно співпрацювати на зовнішньому ринку.

Література:

1. *Долішній М., Козоріз М. Національна економіка в умовах глобалізації // Вісник НАН України. – 2002. – № 3. С.14-20.*
2. *Білозубенко В. Формування інтеграційної системи в умовах регіоналізації [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/PvHbbb.pdf*
3. *Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації: Монографія / За ред. д-ра екон. наук, проф. Д. Г. Лук'яненка. — К.: КНЕУ, 2001. — 538 с.*